

Commissie voor de toegang tot en het hergebruik van bestuursdocumenten

Afdeling openbaarheid van bestuur

13 november 2025

ADVIES 2025-164

met betrekking tot de weigering om inzage in stukken van
het administratief dossier van betrokkene

(CTB/169/2025)

Sleutelwoorden : FOD Financiën – administratief dossier – art. 6, § 2, 1°, Wet 11 april 1994

1. Een overzicht van de feiten

1.1. Op 15 juli 2025 maakt de Bijzondere Belastinginspectie (hierna: “FOD Financiën”) aan BV R-COTEC (hierna: “de aanvrager”) een bericht van wijziging van haar aangifte vennootschapsbelasting, voor aanslagjaar 2018, boekjaar 2017, over.

De wijzigingen worden als volgt toegelicht:

“De administratie heeft op 2 juli 2023 inzage genomen in het gerechtsdossier met notitienummer TU.20.99/1153/2019 waarvoor op 28 april 2023 toelating tot inzage en kopiname werd gegeven door de procureur des Konings, afdeling Antwerpen.

De administratie heeft op 12 januari 2024 inzage genomen in het gerechtsdossier met notitienummer AN.CT.000011-2019 waarvoor op 7 november 2022 toelating tot inzage en kopiname werd gegeven door de procureur des Konings, afdeling Antwerpen.

De volgende vaststellingen worden door de administratie gedaan n.a.v. de inzage van de gerechtsdossier.

1.1.1. Aanvankelijk PV AN.78.F1.526351/2021 uit het gerechtsdossier AN.CT.000011/2019

Naar aanleiding van het gerechtelijk onderzoek [...] blijkt dat X in eigen naam en via verschillende vennootschappen facturen opmaakt op vraag van verschillende klaten. In werkelijkheid worden er geen prestaties geleverd en betreffen het bijgevolg fictieve facturen. De klant betaalt de factuur. X haalt dit geld vervolgens cash af en geeft een gedeelte van dit geld cash terug aan de klant. De klant brengt deze “kostenfactuur” in zijn boekhouding.

Tussen de periode 2016-2019 wordt er door X via zijn firma's en in eigen naam 18.722.158,39 EUR gefactureerd.

[...]

Hieronder worden de firma's weergegeven die X gebruikt om facturen op te maken voor zijn 'klanten':

- [...]

- STAR BUILDING BVBA
- [...]

1.1.2. Navolgend PV 515837/2021 uit het gerechtsdossier AN.CT.000011/2019

BVBA R-COTEC ontvang van X facturen van STAR BUILDING BVBA in 2017, 2018 en 2019 voor een totaal bedrag van 100.300,00 EUR.

[...]

Uit voorgaande blijkt dat BVBA R-COTEC fictieve facturen heeft ontvangen van een vennootschap van X namelijk STAR BUILDING BVBA. Volgens de vaststellingen uit het gerechtsdossier met notitienummer AN.CT.000011-2019 werden er geen prestaties geleverd voor de gefactureerde bedragen. Dit wordt ook bevestigd in het daaropvolgend correctioneel vonnis van de rechtbank eerste aanleg te Antwerpen van 7 november 2024. Dit definitief vonnis is trouwens reeds in kracht van gewijsde getreden daar er geen beroep meer mogelijk is.

[...]

2. Wijzigingen

[...]

Uit de gerechtsdossiers blijkt dat de vennootschap BVBA R-COTEC in 2017 voor 32.750.00 EUR aan fictieve facturen [...] heeft ontvangen. De echtheid van de facturen is niet bewezen.

[...]

Onderstaande wijzigingen zullen bijgevolg met toepassing van [de in artikel 358 WIB92 voorziene] bijzondere aanslagtermijn aan de basis liggen van deze te vestigen supplementaire aanslag.

[...]

Op basis van de genoemde vaststellingen besluit de administratie dat de fictieve facturen met betrekking tot aanslagjaar 2018 in strijd zijn met artikel 49 WIB 92 en dus geen aftrekbare beroepskosten zijn.

4. *Belastingverhoging*

De verschuldigde belastingen op het niet aangegeven inkomstengedeelte vermeerderen we met een belastingverhoging van 200 procent.

[...]

1.2. Op diezelfde datum maakt de FOD Financiën aan de aanvrager een bericht van wijziging van de aangifte over voor het aanslagjaar 2019, boekjaar 2018 en voor het aanslagjaar 2020, boekjaar 2019, met vergelijkbare vaststellingen.

1.3. Per brief van 18 augustus 2025 schrijft Meester Vermeulen, namens de aanvrager, aan de FOD Financiën het volgende:

“De bv R-COTEC betwist dat er aan de weerhouden facturen van STAR BUILDING geen werkelijke prestaties ten grondslag zouden liggen.

[...]

Het middels het desbetreffende bericht van wijziging van aangifte aangekondigde taxatievoornemen blijkt daarenboven te zijn gesteund op inlichtingen en vaststellingen bekomen uit een strafdossier gekend onder notitienummer AN.CT.000011-2019. Er wordt tevens melding gemaakt van de inzage van een strafdossier gekend onder notitienummer TU.20.99/1153/2019.

De bv R-COTEC merkt op dat het strafdossier gekend onder notitienummer AN.CT.000011-2019, waaruit verschillende stukken blijken te zijn geselecteerd, haar niet bekend is, en evenmin het strafdossier gekend onder notitienummer TU.20.99/1153/2019.

[...]

Teneinde het niet-akkoord van de bv R-COTEC met volle kennis van zaken verder te kunnen motiveren, komt het onontbeerlijk voor het integrale administratieve dossier te kunnen inzien en er zo nodig afschrift ervan te bekomen.”

1.4. Uit het schrijven van de aanvraagster van 19 oktober 2025 (zie infra) blijkt dat de FOD Financiën op 19 augustus 2025 al stukken uit het administratief dossier bezorgd werden.

Na nazicht, bleek dat een aantal stukken waar in de berichten van wijzigingen naar verwezen werd (proces-verbaal AN.78.F1.526351/2021 en navolgend proces-verbaal 516378/2021), niet werden bezorgd.

Deze bijkomende stukken werden bezorgd op 22 augustus 2025.

1.5. Uit het schrijven van de aanvraagster van 19 oktober 2025 (zie infra) blijkt dat er een bespreking tussen de FOD Financiën en de aanvraagster plaats vond op 28 augustus 2025.

Ter gelegenheid van die bespreking verzocht de aanvraagster opnieuw om inzage en eventuele kopie van “*het integrale administratieve dossier (met inbegrip van alle hierin opgenomen stukken van de strafdossiers met not.nr. ANCT.000011-2019 en not.nr. TU20.99/1153/2019)*”.

1.6. Per brief van 18 september 2025 antwoordt de FOD Financiën als volgt op dit verzoek:

“U verzoekt in het kader van de Wet van openbaarheid van bestuur (verder W.O.B.) alle beschikbare informatie uit het gerechtsdossier met notitienummer AN.CT.000011-2019 en gerechtsdossier met notitienummer TU.20.99/1153/2019 over te maken, naast de reeds bekomen informatie die betrekking heeft op uw eigen fiscale situatie.

In casu hebben wij alle processen-verbaal van het gerechtsdossier met notitienummer AN.CT.000011-2019 en gerechtsdossier met notitienummer TU.20.99/1153/2019 die op uw situatie betrekking hebben, toegevoegd aan uw administratief/fiscaal dossier. U heeft bijgevolg inzage verkregen in alle dienstige stukken die betrekking hebben op uw fiscale situatie.

De administratie besluit dat uw rechten van verdediging niet geschonden zijn aangezien u toegang heeft gekregen tot alle documenten die deel uitmaken van uw administratief/fiscaal dossier.

Uit het beginsel van de wapengelijkheid volgt bovendien niet dat de enkele omstandigheid dat de administratie stukken heeft verkregen door inzage van een strafdossier na machtiging van de bevoegde gerechtelijke overheid, voor de belastingplichtige automatisch een recht creëert op toegang tot dit gehele strafdossier.

U dient aan te voeren dat een dergelijke toegang voor de uitoefening van uw rechten noodzakelijk is en die aanvoering ook enigszins aannemelijk te maken.

U maakt het geenszins aannemelijk dat de toegang tot stukken die geen betrekking hebben op uw fiscale situatie noodzakelijk is voor de uitoefening van uw rechten. U laat na aan te tonen waarom de gevraagde informatie absoluut nodig is voor het bepalen van uw belastingtoestand.

De administratie weigert u de toegang tot de overige stukken in het gerechtsdossier met notitienummer AN.CT.000011-2019 en gerechtsdossier met notitienummer TU.20.99/1153/2019 op basis van onderstaande weigeringsgronden zoals wettelijk bepaald in de W.O.B.

***Artikel 6, § 1, 9°, W.O.B.** bepaalt dat de administratie de vraag om inzage, uitleg of mededeling in afschrift van een bestuursdocument afwijst, wanneer zij heeft vastgesteld dat het belang van de openbaarheid niet opweegt tegen de bescherming van de persoonsgegevens bij de verwerkingen verricht in het kader van titel 2 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens.*

In casu hebben wij alle processen-verbaal van het gerechtsdossier met notitienummer AN.CT.000011-2019 en gerechtsdossier met notitienummer TU.20.99/1153/2019 die op uw situatie betrekking hebben, toegevoegd aan uw administratief/fiscaal dossier. U heeft bijgevolg inzage verkregen in alle dienstige stukken die betrekking hebben op uw fiscale situatie. Wij menen dat uw belang inzake openbaarheid niet opweegt tegen de bescherming van de belangen van de andere personen genoemd in het gerechtsdossier inzake hun persoonsgegevens en dewelke geen betrekking hebben op uw fiscaal dossier.

Artikel 6, § 2, 1°, W.O.B. bepaalt dat de administratie de vraag om inzage, uitleg of mededeling in afschrift van een bestuursdocument, die met toepassing van deze wet is gedaan, dient af te wijzen wanneer de openbaarmaking van het bestuursdocument afbreuk doet aan de persoonlijke levenssfeer, tenzij de betrokken persoon met de inzage, de uitleg of de mededeling in afschrift heeft ingestemd.

De bovenvermelde uitzonderingsgrond omvat zowel de persoonlijke levenssfeer van natuurlijk personen als rechtspersonen.

Het gehele straf dossier heeft betrekking op meer dan honderd betrokkenen, met name klanten van GORSKI die ook fictieve facturen hebben ontvangen. Deze betrokkenen hebben geenszins toestemming gegeven om de stukken die betrekking hebben op hun persoonlijke levenssfeer kenbaar te maken aan derden.

Voor zover als nodig wenst de administratie te benadrukken dat de persoonsgegevens van de betrokkenen in het kader van het gerecht dossier geenszins openbaar beschikbaar zijn.

Het hoeft geen betoog dat het openbaar maken van dergelijke informatie schade berokkent aan de persoonlijke levenssfeer van de betrokkenen, denkende aan reputatieschade, verliezen van klanten of leveranciers, dalende omzet, problemen bij verkrijgen van financiering of verzekering, ontslag door medewerkers, ...

Artikel 6, § 2, 2°, W.O.B. bepaalt dat de administratie de vraag om inzage, uitleg of mededeling in afschrift van een bestuursdocument, die met toepassing van deze wet is gedaan, dient af te wijzen wanneer de openbaarmaking van het bestuursdocument afbreuk doet aan een bij wet ingestelde geheimhoudingsverplichting.

De administratie is genoodzaakt enkel inzage toe te staan in de stukken die betrekking hebben op de fiscale situatie van de belastingplichtige gezien zij is gebonden aan haar beroepsgeheim zoals bepaald in artikel 337 WIB92.

Artikel 337 WIB92 luidt als volgt: "Hij die, uit welke hoofde ook, optreedt bij de toepassing van de belastingwetten of die toegang heeft tot de ambtsvertrekken van de administratie belast met die vestiging of deze belast met de inning en de invordering van de

inkomstenbelastingen is, buiten het uitoefenen van zijn ambt, verplicht tot de meest volstrekte geheimhouding aangaande alle zaken waarvan hij wegens de uitvoering van zijn opdracht kennis heeft.”

Wanneer de ambtenaren hun beroepsgeheim schenden, worden zij blootgesteld aan strafrechtelijke sancties zoals bedoeld in artikel 458 Sw.

*Daarnaast mag de administratie bij toepassing van **artikel 6, § 3, 3°**, W.O.B. een vraag om inzage, uitleg of mededeling in afschrift van een bestuursdocument afwijzen in de mate dat de vraag kennelijk onredelijk is.*

Het gehele strafdossier betreft meer dan 15.000 pagina's, heeft een grootte van 4 GB en heeft betrekking op meer dan honderd betrokkenen. In de veronderstelling dat de administratie u een volledige inzage dient toe te staan, dient zij elk stuk bijkomend te toetsen aan de weigeringsgronden van de W.O.B. Deze gevraagde inspanning gaat elke redelijkheid te boven te meer u niet aantoonde welke meerwaarde de integrale inzage in het strafdossier u oplevert.

De administratie dient bijkomend te besluiten dat uw verzoek kennelijk te vaag is geformuleerd. Bij toepassing van artikel 6, § 3, 4°, W.O.B. mag de administratie een vraag om inzage, uitleg of mededeling in afschrift van een bestuursdocument afwijzen in de mate dat de vraag kennelijk te vaag is geformuleerd.

U verzoekt inzage in het gehele strafdossier zonder concreet aan te tonen dat een dergelijke toegang voor de uitoefening van uw rechten noodzakelijk is en die aanvoering ook enigszins aannemelijk te maken. Het louter verwijzen naar een integrale kopienamen is te algemeen verwoord. Uw verzoek is dan ook te vaag geformuleerd.”

1.7. Per brief van 19 oktober 2025 richt de aanvrager een omstandig toegelicht verzoek tot heroverweging aan de FOD Financiën:

“Op 19 augustus 2025 werden via Fedsender slechts enkele stukken uit het administratief dossier bezorgd.

Deze stukken bleken op het eerste zich reeds niet het volledige dossier te betreffen, reden waarom bij de inzage het nodige voorbehoud werd geformuleerd.

Een eerste summier nazicht van de bekomen (geselecteerde) stukken van het administratieve dossier wees reeds uit dat cruciale stukken niet werden bezorgd.

Zo wordt in het bericht van wijziging melding gemaakt van een aanvankelijk proces-verbaal AN.78.F1.526351/2021, dat in de bezorgde (geselecteerde) stukken niet kon worden teruggevonden.

In het bericht van wijziging wordt ook verwezen naar een passage van het vonnis, waarin verwezen wordt naar navolgende proces-verbaal 516378/2021 (met oplijsting van de weerhouden facturatie).

Ook dit proces-verbaal kon in de bezorgde (geselecteerde) stukken niet worden teruggevonden.

Er werd gevraagd om deze alvast bijkomend te willen bezorgen.

Deze bijkomende stukken werden bezorgd op 22 augustus 2025.

Deze stukken deden blijken dat – anders dan uw diensten in de voorliggende berichten van wijziging doen uitschijnen – niet alle in de berichten van wijziging weerhouden facturen in de strafprocedure van valsheid werden beticht (en er ook niet voor alle weerhouden facturen een veroordeling is gevolgd).

En daar waar R-COTEC beklemtoont dat er aan de weerhouden facturen van STAR BUILDING wel degelijk werkelijke prestaties ten grondslag liggen, wordt er in het aanvankelijk niet bezorgde proces-verbaal d.d. 26 oktober 2021 de bevestiging gevonden dat STAR BUILDING, door middel van haar werkende vennoten, wel degelijk ook werkelijke prestaties heeft geleverd.

Ter gelegenheid van de bespreking d.d. 28 augustus 2025 werden uw diensten verzocht om alsnog het integrale administratieve dossier (met inbegrip van alle hierin opgenomen stukken van de strafdossiers met not. Nr. AN.CT.000011-2019 en not. Nr.

TU20.99/1153/2019) voor inzage en gebeurlijke kopienamen ter beschikking te willen stellen.

Met een schrijven van 18 september 2025 werd dit verzoek afgewezen.

[...]

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat namens R-COTEC geen inzage wordt gevraagd in “het integraal strafdossier”, zoals verkeerdelijk lijkt te worden gesteld in het schrijven d.d. 18 september 2025.

Namens R-COTEC wordt inzage gevraagd van het integrale administratieve dossier.

De stukken van de strafdossiers waarvan de administratie inzage en afschrift heeft bekomen, maken integraal deel uit van het administratieve dossier dat betrekking heeft op de fiscale situatie van R-COTEC.

Ten onrechte lijken uw diensten te doen uitschijnen dat de stukken bekomen uit de inzage en kopienamen van de strafdossiers een apart dossier zouden uitmaken, waaruit vervolgens enkele stukken werden geselecteerd om deze vervolgens onder te brengen in het administratieve dossier van R-COTEC.

[...]

De initieel bekomen stukken betroffen geenszins het integrale administratieve dossier.

En de bijkomend bekomen stukken deden reeds blijken dat – anders dan uw diensten in de voorliggende berichten van wijziging doen uitschijnen – niet alle in de berichten van wijziging weerhouden facturen in de strafprocedure van valsheid werden beticht (en er dook niet voor alle weerhouden facturen een veroordeling is gevolgd).

En daar waar R-COTEC beklemtoont dat er aan de weerhouden facturen van STAR BUILDING wel degelijk werkelijke prestaties ten grondslag liggen, wordt er in het aanvankelijk niet bezorgde proces-verbaal d.d. 26 oktober 2021 de bevestiging gevonden dat

STAR BUILDING, door middel van haar werkende vennoten, wel degelijk ook werkelijke prestaties heeft geleverd.

Teneinde zich met kennis van zaken te kunnen verweren tegen de door uw diensten geformuleerde aanspraken, en ter vrijwaring van de wapengelijkheid, komt het dan ook wel degelijk noodzakelijk voor dat R-COTEC inzage bekomt in het integrale administratieve dossier (met inbegrip van de resultaten van de inzage in het de strafdossiers met not.nr. AN.CT.000011 en not.nr. TU20.99/1153/2019).

[...]"

1.8. Per e-mail en brief van diezelfde datum richt de aanvrager ook een verzoek om advies aan de Commissie voor de toegang tot en het hergebruik van bestuursdocumenten, afdeling openbaarheid van bestuur, (hierna: "de Commissie").

2. De ontvankelijkheid van de aanvraag

De aanvrager heeft voldaan aan de vereiste van artikel 8, § 2, van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur (hierna: "de wet van 11 april 1994") door gelijktijdig een verzoek tot heroverweging aan de administratieve instantie en een verzoek om advies aan de Commissie te richten.

3. De beoordeling van de aanvraag

- 3.1. Principe

Artikel 32 van de Grondwet en de wet van 11 april 1994 huldigen principieel het recht van toegang tot alle bestuursdocumenten waarover een administratieve instantie beschikt. De toegang tot bestuursdocumenten kan slechts worden geweigerd wanneer één of meer wettelijke uitzonderingsgronden ingeroepen kunnen of moeten worden, en wanneer die uitzonderingsgronden bovendien op afdoende wijze gemotiveerd worden. Daarenboven moeten de wettelijke uitzonderingsgronden beperkend geïnterpreteerd worden (zie o.a. Grondwettelijk Hof, arrest nr. 167/2018 van 29 november 2018).

De FOD Financiën dient bijgevolg inzage te geven in de opgevraagde bestuursdocumenten, voor zover het gaat om bestaande documenten en zij hierover beschikt, en voor zover zij zich niet op een van de (afdoende te motiveren) uitzonderingsgronden in artikel 6 van de wet van 11 april 1994 moet of kan steunen om de inzage te weigeren.

- 3.2. Betreffende de afbakening van het voorwerp van het administratief beroep

- 3.2.1. Inleiding

3.2.1.1 Er bestaat onduidelijkheid over het voorwerp van de vraag om inzage en het administratief beroep, met name in welke mate die vragen slaan op het administratief dossier en/of over de stukken van het “*gerechtsdossier met notitienummer TU.20.99/1153/2019*” en het “*gerechtsdossier met notitienummer AN.CT.000011-2019*”.

In haar verzoek om inzage d.d. 18 augustus 2025 verzoekt de aanvraagster om inzage in het “integrale administratieve dossier”. In haar mondeling verzoek d.d. 28 augustus 2025 wordt dit verduidelijkt als het “*integrale administratieve dossier (met inbegrip van alle hierin opgenomen stukken van de strafdossiers met not.nr. ANCT.000011-2019 en not.nr. TU20.99/1153/2019)*”.

In haar beslissing d.d. 18 september 2025 stelt de administratieve instantie dat zij alle processen-verbaal van het gerechtsdossier met notitienummer AN.CT.000011-2019 en gerechtsdossier met notitienummer TU.20.99/1153/2019 die op de situatie van de aanvraagster betrekking hebben, toegevoegd heeft aan het administratief dossier. Vervolgens weigert zij de toegang tot de overige stukken in voormelde gerechtsdossiers en motiveert zij die beslissing aan de hand van een aantal uitzonderingsgronden.

In haar verzoek tot heroverweging d.d. 19 oktober 2025 stelt de aanvraagster dat de administratieve instantie er verkeerdelijk van uit gaat dat haar verzoek slaat op “*het integrale strafdossier*”. Anderzijds impliceert zij wel dat “*de stukken van de strafdossiers waarvan de administratie inzage en afschrift heeft bekomen*” integraal deel uitmaken van het administratief dossier van de betrokkene en dat het niet gaat om een “*apart dossier*”.

3.2.1.2. De Commissie stelt vast dat er onderscheid kan gemaakt worden tussen:

- Het integrale gerechtsdossier met notitienummer AN.CT.000011-2019 en gerechtsdossier met notitienummer TU.20.99/1153/2019;
- Het administratief/fiscaal dossier van de aanvrager, met inbegrip van bepaalde stukken uit voormelde gerechtsdossier voor zover die een rol gespeeld hebben (of dergelijke rol kunnen hebben).

- 3.2.2. De notie “administratief dossier”

3.2.2.1. Al wordt het begrip “administratief dossier” niet bij wet gedefinieerd, toch gaat het om een in de rechtspraak zeer gangbaar begrip met een voldoende omlijnde draagwijdte. Tot het administratief dossier behoren alle stukken waarover de administratieve instantie beschikt en waarop zij zich heeft gebaseerd, of had kunnen baseren, om tot haar beslissing te komen of die uit te voeren (zie Advies nr. 2025-37 van 3 april 2025).

Het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 16 oktober 2019, Glencore, C-189/18, punt 53-58, is hierbij relevant:

“Hieruit volgt dat de belastingplichtige in een administratieve belastingprocedure als die welke in het hoofdgeding aan de orde is, toegang moet kunnen krijgen tot alle gegevens van het dossier waarop de belastingdienst voornemens is zijn besluit te baseren. Wanneer de belastingdienst voornemens is zijn besluit te baseren op bewijsmateriaal dat, zoals in het hoofdgeding, is verkregen in strafprocedures en daaraan gerelateerde administratieve procedures tegen leveranciers van de belastingplichtige, dient die belastingplichtige toegang te kunnen krijgen tot dat bewijsmateriaal.

Zoals de advocaat-generaal in de punten 59 en 60 van zijn conclusie heeft opgemerkt, dient de belastingplichtige daarnaast ook toegang te kunnen krijgen tot stukken waarop het besluit van de belastingdienst niet rechtstreeks is gebaseerd, maar die dienstig kunnen zijn bij de uitoefening van de rechten van de verdediging, in het bijzonder ontlastende bewijsstukken die deze belastingdienst kan hebben verzameld (zie in die zin arrest van 13

september 2018, UBS Europe e.a., C-358/16, EU:C:2018:715, punt 66 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

Aangezien het beginsel van eerbiediging van de rechten van de verdediging, zoals in punt 43 van het onderhavige arrest in herinnering is gebracht, geen absolute gelding heeft maar beperkingen kan bevatten, dient evenwel te worden opgemerkt dat dergelijke in de nationale regeling neergelegde beperkingen in het kader van een belastingcontrole met name kunnen strekken tot bescherming van de vereisten inzake vertrouwelijkheid of inzake het beroepsgeheim (zie in die zin arrest van 9 november 2017, Ispas, C-298/16, EU:C:2017:843, punt 36), alsook, zoals de Hongaarse regering heeft aangevoerd, van het privéleven van derden, de hen betreffende persoonsgegevens of de doeltreffendheid van de handhaving, waaraan de toegang tot bepaalde informatie en bepaalde stukken afbreuk kan doen.

Het beginsel van eerbiediging van de rechten van de verdediging houdt voor de belastingdienst in een administratieve procedure als die in het hoofdgeding dus geen algemene verplichting in om volledige toegang te geven tot het dossier waarover hij beschikt, maar vereist dat de belastingplichtige de mogelijkheid heeft om op zijn verzoek de informatie en documenten te ontvangen die zijn opgenomen in het administratieve dossier en die door die belastingdienst in aanmerking zijn genomen bij het nemen van zijn besluit, tenzij een beperking van de toegang tot die informatie en documenten gerechtvaardigd is door doelstellingen van algemeen belang (zie in die zin arrest van 9 november 2017, Ispas, C-298/16, EU:C:2017:843, punten 32 en 39). In het laatste geval staat het, zoals de advocaat-generaal in punt 64 van zijn conclusie heeft opgemerkt, aan de belastingdienst om te onderzoeken of gedeeltelijke toegang mogelijk is.

Hieruit volgt dat, wanneer de belastingdienst voornemens is zijn besluit te baseren op bewijsmateriaal dat, zoals in het hoofdgeding, is verkregen in strafprocedures en daaraan gerelateerde administratieve procedures tegen de leveranciers van de belastingplichtige, het beginsel van eerbiediging van de rechten van de verdediging vereist dat de belastingplichtige tijdens de procedure tegen hem toegang kan krijgen tot al dat bewijsmateriaal en tot bewijsmateriaal dat dienstig kan zijn voor zijn verweer, tenzij doelstellingen van algemeen belang een beperking van die toegang rechtvaardigen.

Aan deze eis wordt niet voldaan door de praktijk van de belastingdienst om de betrokken belastingplichtige geen toegang te verlenen tot deze gegevens, en in het bijzonder tot de stukken waarop de bevindingen zijn gebaseerd, de opgestelde processen-verbaal en de besluiten die zijn genomen aan het einde van de gerelateerde administratieve procedures, en hem slechts gedeeltelijk en indirect – in de vorm van een samenvatting – kennis te geven van die gegevens, die door de belastingdienst zijn geselecteerd volgens zijn eigen, door de belastingplichtige niet te controleren criteria.”

Ook het Hof van Cassatie van 25 september 2020, nr. C.17.0561.N, stelt dat de belastingplichtige in de regel toegang heeft

“tot alle gegevens behorend tot het fiscale dossier van de administratie, met inbegrip van de stukken die de administratie heeft verkregen door inzage van een strafdossier na machtiging van de bevoegde gerechtelijke overheid. De administratie kan evenwel de toegang weigeren tot die stukken of gedeelten van die stukken, indien die vreemd zijn aan de tegen de belastingplichtige gerichte fiscale vervolging. [...] In geval de belastingplichtige niettemin van oordeel is dat de toegang tot die stukken noodzakelijk is voor de uitoefening van zijn rechten en hij die aanvoering ook enigszins aannemelijk maakt, staat het aan de rechter in de fiscale procedure om daarover te oordelen en desgevallend een miskennis van de rechten van de belastingplichtige te sanctioneren. Verder volgt uit het voormelde beginsel van de wapengelijkheid niet dat de enkele omstandigheid dat de administratie stukken heeft verkregen door inzage van een strafdossier na machtiging van de bevoegde gerechtelijke overheid, voor de belastingplichtige automatisch een recht creëert op toegang tot dit gehele strafdossier. Het staat aan die belastingplichtige aan te voeren dat een dergelijke toegang voor de uitoefening van zijn rechten noodzakelijk is en die aanvoering ook enigszins aannemelijk te maken.”

De Commissie wijst er wel op dat voormelde arresten geen betrekking hebben op de toepassing van het recht op inzage zoals dat in België gegarandeerd door artikel 32 GW en uitgewerkt door de wet van 11 april 1994, maar op het recht op toegang voor de rechter in de fiscale procedure. Het recht op toegang overeenkomstig de wet van 11 april 1994 sluit de toegang op grond van andere regelgeving niet uit. Zowel het recht op toegang op grond van de wet van 11 april 1994 en de eventuele toegang voor de fiscale rechter, hebben hun eigen, zelfstandige juridische

grondslag en staan bijgevolg los van elkaar. De overwegingen met betrekking tot de draagwijdte van het “administratief dossier” zijn *in casu* echter ook relevant bij het onderzoek naar het voorwerp van het verzoek van de aanvrager.

3.2.2.2. Uit bovenstaande arresten kan afgeleid worden:

- dat het administratief/fiscaal dossier van de belastingplichtige desgevallend bepaalde stukken uit het gerechtelijk dossier waartoe de administratieve instantie toegang heeft gekregen, kan omvatten;
 - dat het administratief/fiscaal dossier van de belastingplichtige niet alleen de stukken moet omvatten op grond waarvan de administratieve instantie haar beslissing heeft genomen, maar eveneens de stukken waarover de instantie beschikt en die, ook al heeft zij dit niet gebruikt in haar motivatie, desgevallend aanleiding kunnen geven tot een andersluidende conclusie, i.e. de ontlastende stukken;
 - dat het administratief/fiscaal dossier van de belastingplichtige in principe louter de stukken omvat die slaan op de betrokkene zelf, en dat stukken die vreemd zijn aan de behandeling van het dossier van de betrokkene slechts aan het dossier toegevoegd moeten worden indien aannemelijk wordt gemaakt dat zij relevant zijn voor de bescherming van de rechten van de betrokkene.
- 3.2.3. Concrete afbakening van het administratief dossier in voorliggende zaak

3.2.3.1 Wat er *in concreto* tot het administratief dossier behoort is bijgevolg een feitenkwestie:

3.2.3.2. De administratieve stelt in haar beslissing van 18 september 2025 dat zij alle stukken uit de gerechtelijke dossiers die op de situatie van de aanvrager betrekking hebben, aan het administratief dossier van de betrokkene heeft toegevoegd en overgemaakt.

3.2.3.3. De administratieve instantie heeft aanvankelijk zelf onduidelijkheid gecreëerd over de inhoud van het administratief dossier door niet onmiddellijk alle stukken waarop zij zich gebaseerd heeft, ter beschikking te stellen van de aanvrager. De administratieve instantie

heeft immers op 19 augustus 2025 een dossier overgemaakt aan de aanvrager, dat na nazicht onvolledig bleek. Na hierop door de aanvrager gewezen te zijn, heeft de administratieve instantie op 22 augustus 2025 evenwel nog bijkomende stukken overgemaakt.

De aanvankelijke onvolledige overmaking (ook al ging het om belangrijke stukken) betekent op zich echter niet dat aan de verklaring van de administratieve instantie, dat zij nu wel alle stukken heeft overgemaakt, geen geloof kan gehecht worden. De Commissie beschikt niet over voldoende aanwijzingen om de verklaring inzake de uiteindelijke volledige overmaking van het administratieve dossier van de administratieve instantie te betwisten.

3.2.3.4. De aanvrager kan niet gevolgd worden in haar aanname dat “*de stukken van de strafdossiers waarvan de administratie inzage en afschrift heeft bekomen*” “*integraal*” tot het administratief dossier van de betrokkene behoren, en evenmin dat er sprake zou zijn van een “*apart dossier*”. De aanvrager lijkt er zo immers van uit te gaan dat alle stukken uit de betrokken gerechtelijke dossiers waar de administratieve instantie toegang tot had, tot haar administratief dossier behoren. De gerechtelijke dossiers waarvan sprake, hebben een veel ruimere draagwijdte dan het dossier van de betrokkene en hebben betrekking op de situatie van verschillende andere partijen.

Alleen de stukken uit de gerechtelijke dossiers met betrekking tot de betrokkene en die hebben geleid tot de beslissing ten aanzien van de aanvrager (zoals met name de Processen-verbaal AN 78.F1.52.6351, 514968/2021, 515706/2021, 515837/2021 waar in de motivering van de beslissing naar wordt verwezen) of die tot een andersluidende beslissing hadden kunnen leiden, behoren tot het administratief dossier van de betrokkene.

De Commissie beschikt niet over indicaties op grond waarvan het aannemelijk geacht wordt dat (andere) stukken uit de gerechtelijke dossiers waarover de administratieve instantie beschikt, met inbegrip van de stukken die niet noodzakelijk of nuttig waren, of hadden kunnen zijn, voor de totstandkoming van de beslissing van de administratieve instantie aangaande de aanvrager, relevant zijn voor het administratief dossier van de betrokkene.

- 3.2.4. Tussentijds besluit : gevolgen voor het oorspronkelijk verzoek om inzage

3.2.4.1. In de mate dat het oorspronkelijk verzoek om inzage d.d. 18 augustus 2025 en 28 augustus 2025 betrekking op het integrale administratieve dossier, m.i.v. de daarin opgenomen stukken uit de gerechtsdossiers met notitienummer ANCT.000011-2019 en notitienummer TU20.99/1153/2019, en in de mate dat de administratieve instantie stelt dat zij alle stukken van het administratief dossier met inbegrip van de stukken uit voormelde gerechtsdossiers die betrekking hebben op de betrokkene, overgemaakt heeft, is de administratieve instantie aan het verzoek van de aanvraagster tegemoet gekomen.

Het oorspronkelijke verzoek om inzage van de aanvraagster is dan ook zonder voorwerp.

- 3.2.5. Uitbreiding van het verzoek om inzage tot alle stukken van de gerechtsdossiers met notitienummer ANCT.000011-2019 en notitienummer TU20.99/1153/2019

3.2.5.1. Met haar verzoek tot heroverweging en om advies wenst de aanvraagster ook inzage van alle stukken uit de gerechtsdossiers (andere dan de stukken die als onderdeel van het administratief dossier overgemaakt werden) waarover de administratieve instantie beschikt.

Een dergelijk verzoek gaat verder dan het oorspronkelijk verzoek om inzage d.d. 18 augustus 2025 en 28 augustus 2025, dat louter sloeg op het administratief dossier. Zoals hierboven is vastgesteld maken de stukken van de gerechtsdossiers die geen betrekking hebben op de betrokkene in principe geen deel uit van het administratief dossier van de betrokkene.

3.2.5.2. De Commissie aanvaardt in principe niet dat een verzoek tot inzage uitgebreid wordt in de fase van het administratief beroep.

3.2.5.3. *In casu* stelt de Commissie evenwel vast dat de uitbreiding van het voorwerp van de oorspronkelijke vraag om inzage reeds vervat is in de beslissing van de administratieve instantie d.d. 18 september 2025.

De administratieve instantie heeft immers zelf het voorwerp van het verzoek van de aanvraagster ruim geïnterpreteerd en heeft onderzocht of ook inzage gegeven kon worden aan de andere stukken van het

gerechtsdossiers welke niet reeds als onderdeel van het administratief dossier overgemaakt werden. De door de administratieve instantie ingeroepen uitzonderingsgronden op grond van de wet van 11 april 1994 hebben op het aldus geïnterpreteerde verzoek betrekking.

Artikel 8, § 2, van de wet van 11 april 1994 stelt dat “*wanneer de verzoeker moeilijkheden ondervindt om de raadpleging of de verbetering van een bestuursdocument te verkrijgen op grond van deze wet, met inbegrip van het geval van uitdrukkelijke beslissing tot afwijzing bedoeld in artikel 6, § 5, derde lid, [...] hij een verzoek tot heroverweging [kan] richten tot de betrokken administratieve instantie*”.

Voormelde bepaling geeft aan de aanvrager de mogelijkheid om de heroverweging van de uitdrukkelijke afwijzingsbeslissing van de administratieve instantie te vragen (alsook het gelijktijdige advies van de Commissie), in de mate dat die beslissing betrekking heeft op de raadpleging van een bestuursdocument op grond van de wet van 11 april 1994.

Aangezien de aanvrager *in casu* om de heroverweging van de beslissing van 18 september 2025 verzoekt en de administratieve instantie in deze beslissing zelf het voorwerp van de vraag al heeft uitgebreid, gaat het hier bijgevolg niet om een uitbreiding van het verzoek om inzage door de aanvrager in graad van het administratief beroep.

- 3.2.6. Besluit

3.2.6.1. Zoals hierboven gesteld, is onderhavig administratief beroep voor wat betreft de documenten die deel uitmaken van het administratief dossier van betrokkene, nl. die betrekking hebben op betrokkene, zonder voorwerp.

3.2.6.2. Onderhavig administratief beroep slaat bijgevolg louter op de stukken van de betrokken strafdossiers die geen betrekking hebben op de betrokkene.

De Commissie gaat over tot het onderzoek van de weigering om inzage in de stukken van de gerechtsdossiers welke, per definitie, geen betrekking hebben op de betrokkene en niet reeds als onderdeel van het administratief dossier aan de betrokkene overgemaakt werden.

- 3.3. Betreffende het materieel toepassingsgebied van de wet van 11 april 1994: Het recht op inzage op grond van de wet van 11 april 1994 betreft slechts bestuursdocumenten

3.3.1. De vraag om inzage betreft de stukken van gerechtelijke dossiers (andere dan de stukken welke reeds overgemaakt werden als onderdeel van het administratief dossier van de betrokkene), met name processen-verbaal en de bijlagen bij de processen-verbaal.

3.3.2. De Commissie heeft eerder reeds geoordeeld (advies nr. 2023-83 van 8 juni 2023, advies nr. 2021-101 van 9 augustus 2021), dat processen-verbaal opgesteld door officiers van gerechtelijke politie, aanzien moeten worden als gerechtelijke documenten. Gerechtelijke documenten kunnen niet worden beschouwd als bestuursdocumenten en hun toegang wordt geregeld door het Wetboek van Strafvordering; het is aan de bevoegde gerechtelijke autoriteiten om over de toegang tot het strafdossier te beslissen.

Deze kwalificatie geldt niet alleen voor alle informatie die in het proces-verbaal opgenomen wordt, maar ook voor de bijlagen die mee overgemaakt worden (advies nr. 2023-67 van 11 maart 2023; advies nr. 2021-47 van 19 april 2021).

Dergelijke documenten vallen in principe dan ook buiten de toepassingsfeer van de wet van 11 april 1994.

3.3.3. In het arrest nr. 97.056 van 27 juni 2001 oordeelde de Raad van State evenwel “*dat na de toestemming voor inzage en kopieën die door de procureur-generaal aan de belastinginspectie is gegeven, de kopieën van de stukken uit het gerechtelijk dossier de hoedanigheid krijgen van bestuursdocument dat onder het toepassingsgebied van de wet van 11 april 1994 valt.*”

In de mate dat de administratieve instantie toestemming heeft gekregen van de procureur-generaal om de stukken van de betrokken gerechtelijke dossiers te gebruiken, en voor zover zij daarvan over kopieën in haar eigen dossiers beschikt, gaat het om stukken die onderworpen zijn aan de wet van 11 april 1994.

- 3.4. Betreffende de belangenvereiste voor documenten van persoonlijke aard

3.4.1. Artikel 1, tweede lid, 3°, van de wet van 11 april 1994 omschrijft een “*document van persoonlijke aard*” als een “*bestuursdocument dat een beoordeling of een waardeoordeel bevat van een met naam genoemd of gemakkelijk identificeerbaar natuurlijk persoon of de beschrijving van een gedrag waarvan het ruchtbaar maken aan die persoon kennelijk nadeel kan berokkenen.*”

Op grond van artikel 4, tweede lid, van de wet van 11 april 1994 is vereist dat de aanvraagster voor documenten van persoonlijke aard van een belang doet blijken.

3.4.2. Een loutere verklaring dat er sprake is van documenten van persoonlijke aard in de zin van artikel 1, tweede lid, 3°, van de wet van 11 april 1994 volstaat niet. Er moet voldoende en *in concreto* aannemelijk gemaakt worden dat de opgevraagde informatie een beoordeling, een waardeoordeel of beschrijving van een gedrag bevat van de betrokken persoon, en bovendien dat de openbaarmaking van die informatie daadwerkelijk schade zou berokkenen aan de betrokken persoon. Dergelijke motivatie hoeft niet de inhoud van de documenten van persoonlijke aard te onthullen, maar kan desgevallend gesteund worden op de soort van de informatie, op de context waarin de informatie onderzocht werd, op de (beroeps)context waarin die informatie een impact kan hebben, etc.

In onderhavig dossier lijkt het echter aannemelijk dat sommige of alle stukken van het gerechtsdossier gedragingen beschrijven van natuurlijke personen waarvan het ruchtbaar maken aan die persoon kennelijk nadeel kan berokkenen (zoals reputatieschade of commerciële schade).

3.4.3. In de mate dat de FOD Financiën kan motiveren dat er sprake is van documenten van persoonlijke aard in de zin van artikel 1, tweede lid, 3°, van de wet van 11 april 1994, stelt de Commissie vast dat de aanvraagster heeft nagelaten om in zijn oorspronkelijk verzoek voldoende belang aan te tonen bij het verkrijgen van toegang tot de documenten van persoonlijke aard.

In haar schrijven d.d. 18 september 2025 stelt de aanvraagster weliswaar: dat zij inzage van het administratief dossier wenst “*Teneinde het niet-akkoord van de bv R-COTEC met volle kennis van zaken verder te kunnen motiveren*”.

Gelet op hetgeen werd besloten in paragraaf 3.2.6., slaat het administratief beroep echter op stukken van het gerechtsdossiers die geen betrekking hebben op de betrokkene zelf. Het door de aanvrager aangehaalde belang, namelijk dat zij het niet-akkoord bij de bijkomende heffing en boete door de FOD Financiën wenst te motiveren, is bijgevolg niet concreet genoeg om de toegang te motiveren tot stukken die per definitie niet op haar, maar op andere partijen betrekking hebben.

Een dergelijk vormgebrek kan, gelet op hetgeen bepaald is in artikel 4, tweede lid, niet tijdens het georganiseerd administratief beroep worden rechtgezet.

3.4.4. Voor wat betreft de vraag om inzage in de documenten van persoonlijke aard uit de gerechtsdossiers, die betrekking hebben op natuurlijke personen, is het verzoek om inzage van de aanvrager bijgevolg onontvankelijk.

Hierna gaat de Commissie over tot het onderzoek van de weigering tot inzage van de bestuursdocumenten voor zover het niet gaat om dergelijke documenten van persoonlijke aard, met name hoofdzakelijk de documenten die betrekking hebben op rechtspersonen.

- 3.5. Betreffende artikel 6, § 2, 2°, van de wet van 11 april 1994 juncto artikel 337 WIB

3.5.1. De FOD Financiën beroept zich onder andere op artikel 337 WIB92, als uitzonderingsgrond overeenkomstig artikel 6, § 2, 2°, van de wet van 11 april 1994.

Artikel 337 WIB92 luidt als volgt:

“Hij die, uit welke hoofde ook, optreedt bij de toepassing van de belastingwetten of die toegang heeft tot de ambtsvertrekken van de administratie belast met die vestiging, of deze belast met de inning en de invordering, van de inkomstenbelastingen is, buiten het uitoefenen van zijn ambt, verplicht tot de meest volstrekte geheimhouding aangaande alle zaken waarvan hij wegens de uitvoering van zijn opdracht kennis heeft.”

Dit is een absolute uitzonderingsgrond: de wetgever heeft voor die uitzonderingsgrond zelf vastgesteld dat het beschermde belang steeds opweegt tegen het belang van de openbaarheid. Dat impliceert dat indien

bepaalde informatie onder die uitzonderingsgrond valt, de openbaarheid moet worden geweigerd zonder dat nog nadere belangenafweging moet plaatsvinden tussen het belang van de openbaarheid en het door de uitzonderingsgrond beschermde belang.

3.5.2. De Raad van State (RvSt., 20 december 2024, nr. 261.840) verduidelijkt dienaangaande het volgende:

“Als uitzondering op het fundamentele recht op openbaarheid, moet deze bepaling strikt worden geïnterpreteerd, zonder evenwel het begrip ‘geheimhoudingsverplichting’ zelf van elke inhoud te ontdoen. Het “absolute” karakter van de uitzonderingsgrond laat ook niet toe dat ze systematisch wordt aangevoerd en op een automatische wijze wordt toegepast. Er moet nog steeds worden nagegaan of de gevraagde informatie onder het “geheim” valt én of de openbaarmaking afbreuk zou doen aan die geheimhoudingsverplichting. De betrokken overheidsinstantie dient steeds in concreto te beoordelen of de openbaarmaking afbreuk doet aan de belangen die de wetgever door middel van de geheimhoudingsplicht beoogt te beschermen.”

Specifiek voor wat betreft het fiscale beroepsgeheim oordeelt de Raad van State (RvSt., 17 maart 2023, nr. 256.055) het volgende:

“Artikel 337, eerste lid, WIB 92 beoogt de belastingplichtige te beschermen tegen nieuwsgierigheid van derden. Het verzekert de belastingplichtige dat hij of zij met een gerust gemoed informatie kan verstrekken aan de administratie, zonder het risico te lopen dat informatie uit het fiscaal dossier openbaar zou worden gemaakt. Deze geheimhoudingsplicht beoogt de openbaarmaking van de fiscale toestand van een belastingplichtige aan een derde te beletten.

Het opgelegde ambtsgeheim dat de openbaarmaking van gegevens met betrekking tot de fiscale toestand van de belastingplichtige aan derden beoogt te beletten, geldt niet ten aanzien van de belastingplichtige zelf wanneer het stukken van zijn eigen fiscaal dossier betreft. Het fiscaal geheim kan niet ingeroepen worden tegen de betrokkene zelf voor informatie die op hemzelf betrekking heeft. Ipso facto is dan de uitzonderingsgrond bedoeld in artikel 6, § 2, 2°, WOB niet van toepassing.

[...]

Het fiscaal geheim kan evenmin worden ingeroepen tegen de aanvrager tot openbaarmaking, wanneer deze toegang vraagt tot bestuursdocumenten die afkomstig zijn uit dossiers die betrekking hebben op derden, voor zover ze pertinent zijn voor de analyse van zijn fiscale situatie. In die mate is het fiscaal geheim - en dus artikel 6, § 2, 2°, WOB - niet van toepassing.

Het ligt dan wel op de weg van de aanvrager, om in het verzoek tot openbaarmaking - of minstens in het verzoek tot heroverweging - aannemelijk te maken dat de gevraagde informatie dienend is om zijn fiscale toestand vast te stellen.”

3.5.3. Gelet op paragrafen 3.2.4 en 3.2.6., slaat onderhavig administratief beroep per definitie op stukken die geen betrekking hebben op de aanvrager zelf, maar wel op de andere partijen in de beide gerechtsdossiers.

Zoals bevestigd in hoger vermeldde rechtspraak van de Raad van State kan het fiscaal geheim niet ingeroepen worden met betrekking tot bestuursdocumenten die afkomstig zijn uit dossiers die betrekking hebben op derden, maar slechts voor zover ze pertinent zijn voor de analyse van de fiscale situatie van de aanvrager.

3.5.4. In haar beslissing d.d. 18 september 2025 stelt dat administratieve instantie dienaangaande dat de aanvrager het geenszins aannemelijk maakt noch aan toont dat de toegang tot stukken die geen betrekking hebben op haar fiscale situatie, noodzakelijk is voor het bepalen van haar belastingtoestand.

In haar verzoek tot heroverweging d.d. 19 oktober 2025 merkt de aanvrager dienaangaande het volgende op:

“Ook dit kan niet worden begrepen.

Wederom dient te worden opgemerkt dat de administratie niet de noodzaak blijkt te hebben gevoeld om zich op deze weigeringsgrond te beroepen wanneer zij de door haar uit het strafdossier geselecteerde (en voor zichzelf nuttig geachte) stukken aanwendt (waarin ook andere partijen worden genoemd).

Er kan dan ook niet worden ingezien waarom zij dan wel de noodzaak voelt om zich op een geheimhoudingsplicht te beroepen wanneer inzage wordt gevraagd van de door de administratie niet

geselecteerde stukken (waarvan een eerste nazicht reeds heeft uitgewezen dat de niet geselecteerde stukken voor R-COTECT uiterst relevant zijn).”

3.5.5. De motivatie van de weigering tot inzage door de administratieve instantie is niet onaannemelijk. Zoals hierboven vastgesteld, en zoals de administratieve instantie ook in haar beslissing d.d. 18 september 2025 herhaalt, gaat het hier om documenten die louter betrekking hebben op de andere in de gerechtsdossiers genoemde partijen (meer dan honderd betrokkenen, naar zeggen van de administratieve instantie). De loutere naamsvermelding van ondernemingen in de wijzigingsberichten van de administratieve instantie d.d. 15 juli 2025, betekent op zich niet dat de administratieve instantie zich op hun situatie steunt om de beslissing ten aanzien van de aanvraagster te rechtvaardigen.

3.5.6. De aanvraagster concretiseert zelf op geen enkele wijze op welke wijze de inzage van documenten, die per definitie op andere partijen betrekking hebben, op haar eigen fiscale situatie een weerslag kunnen hebben, noch dat de gevraagde informatie pertinent zou zijn voor de beoordeling van de eigen fiscale verplichtingen.

De uitleg van de aanvraagster dat “*een eerste nazicht reeds heeft uitgewezen dat de [door de administratie] niet-geselecteerde stukken voor [aanvraagster] uiterst relevant zijn*”, volstaat niet als dergelijke concrete motivatie. De administratieve instantie heeft immers die ontbrekende stukken overgemaakt aan de aanvraagster op 29 oktober 2025. Hoewel het te betreuren is dat de administratieve instantie niet onmiddellijk alle relevante stukken heeft overgemaakt, betekent dit op zich niet dat daardoor de andere stukken in het gerechtsdossier pertinent worden voor de aanvraagster.

3.5.7. De administratieve instantie lijkt ook *in concreto* beoordeeld te hebben of de openbaarmaking afbreuk doet aan de belangen die de wetgever door middel van de geheimhoudingsplicht beoogt te beschermen. Zoals uit het arrest van de Raad van State van 17 maart 2023, nr. 256.055, blijkt, beoogt het fiscaal geheim bescherming te bieden tegen “*de openbaarmaking van de fiscale toestand van een belastingplichtige aan een derde*”. Nog ruimer, moet het fiscaal geheim ook de nauwe samenwerking tussen de fiscale administratie en openbare inrichtingen zoals de gerechtelijke macht beschermen (vgl. *Parl. St. Kamer*, 1975-1976, 879/1, p. 35).

In casu heeft de administratieve instantie, dankzij de inzage in de gerechtsdossier, gevoelige informatie over derden bekomen en stelt zij in

haar beslissing d.d. 18 september 2025 vast (weliswaar naar aanleiding van haar beoordeling van de uitzonderingsgrond bedoeld in artikel 6, § 2, 1°, van de wet van 11 april 1994, maar ook relevant voor het onderzoek naar de toepassing van artikel 6, § 2, 2°, van diezelfde wet) dat “*het openbaar maken van dergelijke informatie schade berokkent aan de persoonlijke levenssfeer van de betrokkenen, denkende aan reputatieschade, verliezen van klanten of leveranciers, dalende omzet, problemen bij verkrijgen van financiering of verzekering, ontslag door medewerkers, ...*”

De ingeroepen mogelijke schade is aannemelijk. Het fiscaal geheim beoogt dergelijke schade veroorzaakt door de fiscale administratie, en de daarmee gepaard gaande gevolgen, te voorkomen.

3.5.8. In de mate dat de Commissie de beslissing van de administratieve instantie gegrond acht op basis van artikel 6, § 2, 2°, van de wet van 11 april 1994, gaat zij niet over tot het onderzoek van de andere, door de administratieve instantie ingeroepen uitzonderingsgronden.

Brussel, 13 november 2025

S. JOCHEMS
Secretaris

L. DONNAY
Voorzitter